

Rautu, oi Rautu, kotomme juuret

Omistettu Rautu-Seura Rf.y.
 Raudun Pitäjöseura Rf.y. San. Osmo Valkonen
 Kantele sovituksena Säv. Osmo Valkonen

EM AM EM

1. U--ne-n us--vas--sa
 2. Hei--mom-me har--ma--ja

AM AM

ii-----lan, ra-jäl-lä Rau-dun mä nä-----
 hap-----set loi-va--t kau-ni--hin ma-----

EM AM

---än. Vier-tä-vät pel--lo--t, laak-----set,
 ---än. Kyn--si-vät kyl--si-vät, kas-----ken,

DM AM DM

3. Polkumme johtaneet kauas, kotoa Karjalan. Maaemon helmojen suojaan, saattoi kansamme luoja. Mennyt on maamme kaunis, mieroille vierahan maan. Rautu oi Rautu, kotomme juuret, sinne, niin sinne, mun aatoksein vie.

kan-nas-taa mant-sik-ka ha-----a---t, lam-me--n kir-ka--s
 tur--vak--si la--nsil-le las-----te---n, tul--t--sa--vu--a

EM AM AM

pin-----ta, jos--sa--in vä--i--keh--tii
 vas-----ten, vank-ku-rit vie-ri-vät pois

EM AM

Rau-tu oi Rau--tu, ko--tom-me juu-ret, sin
 Rau-tu oi Rau--tu, ko--tom-me juu-ret, sin

DM AM EM

---ne, niin sin--ne, mä u--nes--sa käyn. ---nes--sa käyn.
 ---ne, niin sin--ne, mä kai--pa--maan jän. ---pa--maan jän.

AM EM AM AM

4. Mennyt on päivä jo mailleen, untako ollut se lie. Juuret on murtaneet muurit, heimot jo sekoittuneet, usva palailee jälleen, kaipuun takaisin tuo. Rautu oi Rautu, kotomme juuret, sinne, niin sinne, mä unessa käyn.